

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 45C/19/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121551519
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Mikulová LL.M.
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2022:6121551519.3

Rozsudok pre zmeškание

Okresný súd Košice II, sudkyňou JUDr. Zuzanou Mikulovou, LL.M., v spore žalobkyne: Q. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom Na C. XXX/XX, V. - V., zast. JUDr. JCLic. Tomáš Majerčák, PhD., s.r.o., IČO: 52858774, so sídlom Južná trieda 28, Košice - Juh, proti žalovanému: Y. V., K.: XXXXXXXX, so sídlom M. L. XXA, V. - A., o zaplatenie 4.195,64 Eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 4.195,64 Eur spolu s úrokom z omeškания vo výške 5 % ročne zo sumy 4.195,64 Eur od 20.11.2021 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % proti žalovanému.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenu pôvodne na Okresný súd Banská Bystrica dňa 23.11.2021 domáhala od žalovaného zaplatenia sumy vo výške 4.195,64 Eur spolu s úrokom z omeškания vo výške 5 % ročne zo sumy 4.195,64 Eur od 20.11.2021 do zaplatenia titulom náhrady za neužívanie spoločnej veci v rozsahu svojho spoluvlastníckeho podielu podľa § 137 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“).

Žalobkyňa v žalobe poukázala na to, že je v katastri nehnuteľností evidovaná pod zápisom B 11 ako podielová spoluvlastníčka nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX pre k.ú. V., obec: V. -V., okres: V. I, ako pozemky - parcely registra „E“ - orná pôda o výmere 14616 m² s parcelným č. XXX/XXX, a orná pôda o výmere 859 m² s parcelným č. XXX/XXX, kde výška jej spoluvlastníckeho podielu je X/XXX, t.j. XXX,XX m². Na preukázanie svojho tvrdenia predložila súdu aj výpis z LV č. XXXX pre k.ú. V. zo dňa 18.11.2021. Žalovaný pod zápsimi B 2 a B8 je tiež evidovaný ako podielový spoluvlastník dotknutých nehnuteľností, pričom na nich zriadil Zoologickú záhradu Košice a tak ich užíva nad rámec svojho spoluvlastníckeho podielu bez toho, aby ostatným spoluvlastníkom zaplatil odplatu za takéto užívanie. Žalobkyňa spolu so žalobou súdu predložila aj znalecký posudok vyhotovený znalcom Ing. Michalom Škriabom č. 35/2019, ktorým bolo určené ročné nájomné za pozemky nachádzajúce sa v areáli ZOO vo výške X,XXX X./m². Takto sa žalobkyňa domáha od žalovaného zaplatenia náhrady za užívanie nehnuteľností žalovaným nad rámec svojho spoluvlastníckeho podielu za obdobie od 23.11.2018 do 23.11.2021 podľa výpočtu nasledovne: (2,169 Eur/m² x 644,79 m²) x 3 roky = 4.195,64 Eur. Zároveň si v konaní uplatnila nárok na zákonný úrok z omeškания vo výške 5 % od 20.11.2021, nakoľko predžalobná výzva bola žalovanému doručená dňa 18.11.2021, pričom na túto výzvu žalovaný nijakým spôsobom nereagoval.

2. Okresný súd Banská Bystrica dňa 08.12.2021 vydal platobný rozkaz sp.zn. 28Up/1896/2021, ktorým vyhovel žalobe v celom rozsahu. Proti platobnému rozkazu však žalovaný podal odpor, v ktorom argumentoval tým, že nárok žalobkyne neuznáva a vznáša námietku premlčания vzhľadom na 2 - ročnú premlčaciu dobu pri uplatnení nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Nárok žalobkyne za obdobie 18.11.2018 - 18.11.2019 tak považuje za premlčany. Súčasne uviedol, že parcela č. XXX bola vyvlastnená rozhodnutím ObNV Košice I č. Výst. 9860/2617/84 - Go zo dňa 04.01.1985, právoplatné dňa 10.04.1984 a len administratívnym nedopatrením nebola táto parcela zapísaná do vlastníctva

žalovaného. Súdu súčasne predložil vyvlastňovacie rozhodnutie. Žalovaný mal nadobudnúť vlastnícke právo k parcele č. XXX k.ú. V. na základe § 2 ods. 2 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí a to dňom účinnosti zákona 01.05.1991. Pre prípad akýchkoľvek pochybností namieta nadobudnutie vlastníckeho práva k predmetnej parcele vydržaním, nakoľko najneskôr nadobudnutím právoplatnosti vyvlastňovacieho rozhodnutia prestal túto parcelu pôvodný vlastník užívať a dodnes ju užíva žalovaný. V zmysle vyššie vedeného má žalovaný za to, že je vlastníkom dotknutých nehnuteľností. Žalovaný spolu s odporom predložil súdu aj rozhodnutia okresných súdov a Krajského súdu v Košiciach, ktoré sa týkali žalôb žalovaného o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam nachádzajúcim na v k.ú. V., a to rozsudok Okresného súdu Košice I sp.zn. 27C/64/2003 zo dňa 04.07.2012, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 3Co/29/2013 - 478 zo dňa 22.08.2013, rozsudok Okresného súdu Košice I sp.zn. 11C/251/2003 - 506 zo dňa 24.10.2016, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 9Co/37/2019 zo dňa 17.01.2018 (pozn. súdu: v daných prípadoch vystupovali na strane žalovaných fyzické osoby zapísané ako podieloví spoluvlastnícky pozemkov, pričom sa jednalo o osoby odlišné do žalobkyne, resp. sa v týchto konaniach jednalo o pozemky odlišné od pozemkov, od ktorých si žalobkyňa odvodzuje svoj nárok).

Žalovaný tiež argumentoval tým, že v prípade uplatnenia náhrady za zriadenie vecného bremena podľa zákona č. 66/2009 Z.z. sa bude jednať o jednorazovú náhradu, ako to bolo uvedené aj v uznesení NS SR č. 2Cdo/194/2019 zo dňa 26.08.2019 a v rozhodnutí ÚS SR č. IV. ÚS 539/2020 zo dňa 28.10.2020 a pod. Takto aj judikatúra Najvyššieho súdu SR dospela k záveru, že právo na náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva podľa § 23 ods. 5 zákona č. 182/1993 Z.z. vzniklo ex lege jednorazovo tomu, kto bol vlastníkom zaťaženého pozemku ku dňu účinnosti tohto zákona, a nemôže byť tomu inak ani pri zriadení vecného bremena podľa § 4 zákona č. 66/2009 Z.z. Žalovaný tiež vzniesol námietku premlčania nároku žalobkyne z dôvodu, že nárok na zaplatenie jednorazovej náhrady za zriadenie vecného bremena podľa zákona č. 66/2009 Z.z. mohla uplatniť v 3 ročnej premlčacej lehote, ktorá začala plynúť od účinnosti zákona, t.j. od 01.07.2009, a teda uplynula dňa 02.07.2012. Súčasne navrhol prerušiť konanie do právoplatného skončenia konania o súlade právnych predpisov týkajúceho sa § 4 zákona č. 66/2009 Z.z., ktorý sa vedie na Ústavnom súde SR pod sp.zn. Rvp 1848/2021. Takto žalovaný súdu navrhol žalobu žalobkyne zamietnuť v celom rozsahu.

3. K odporu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa, ktorá uviedla, že predmetné pozemky nemohli byť nikdy vyvlastnené, spoluvlastníkom týchto parciel bola vždy žalobkyňa, resp. jej právny predchodcovia. Zo žalobcom predložených dokladov dokonca nevyplýva vyvlastnenie dotknutej parcely v rozsahu 1/1. Pre úplnosť žalobkyňa napáda právoplatnosť vyvlastňovacieho rozhodnutia, nakoľko takéto rozhodnutie nemohlo byť doručované verejnou vyhláškou, ale sa malo doručovať do vlastných rúk. Z predmetného rozhodnutia je tiež zrejmé, že žalovaný si nedal ani tú námahu, aby zistil skutočných vlastníkov a vychádzal len z pozemkových kníh, kde sa zápisy už niekoľko rokov neaktualizovali. Za vyvlastnenie mala byť vlastníkom vyplatená aj náhrada, ktorá však v danom prípade nebola vyplatená. Žalobkyňa tiež dodala, že v prípade žalovaným predložených rozsudkov okresných súdov a Krajského súdu v Košiciach týkajúcich sa určenia vlastníckeho práva k tam špecifikovaným nehnuteľnostiam, v danom konaní nemajú žiadnu relevanciu, nakoľko sa netýkajú parcely v podielovom spoluvlastníctve žalobkyne.

Čo sa týka argumentácie žalovaného v súvislosti s použitím zákona č. 66/2009 Z.z., žalobkyňa zdôrazňuje, že v danom konaní si uplatnila nárok na náhradu za neužívanie spoločnej veci v rozsahu svojho spoluvlastníckeho podielu podľa § 137 ods. 1 OZ, a preto použitie predmetného zákona bude irelevantné. Parcely v jej podielovom spoluvlastníctve sa nachádzajú v areáli ZOO, ktorej zriaďovateľom je žalovaný a aj z predmetného vyplýva, že ich tak užíva nad rámec svojho spoluvlastníckeho podielu bez toho, aby ostatným spoluvlastníkom zaplatil odplatu za takéto užívanie. Takto ani návrh žalovaného na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Ústavnom súde SR pod č. Rvp 1848/2021o súlade právnych predpisov nebude mať pre toto konanie žiadnu relevanciu.

Žalobkyňa zdôraznila, že v tomto konaní si neuplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ale úplne iný nárok, a preto bude námietka premlčania nároku za obdobie od 18.11.2018 - 18.11.2019 irelevantná. Žalobkyňa nemá ako užívať svoje nehnuteľnosti, keďže prístup na dané pozemky má jedine vtedy, ak si zaplatí vstupné do areálu ZOO, nakoľko tento areál je ohradený plotom a nehnuteľnosti užíva výlučne žalovaný, tiež podielový spoluvlastník predmetných nehnuteľností. Vychádzajúc z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/184/2010 zo dňa 27.10.2010 nárok na náhradu za nadužívanie majetku je jednoznačne samostatným nárokom podľa § 137 ods. 1 OZ. Žalovaný nemusí užívať väčšiu časť pozemkov ako je jeho spoluvlastnícky podiel, ak však reálne bráni v užívaní nehnuteľnosti druhému spoluvlastníkovi, tak napĺňa dôvodnosť tejto žaloby, lebo reálne znemožnil užívanie nehnuteľnosti, a preto je povinný za to platiť náhradu. V tomto prípade teda bude platiť 3 - ročná premlčacia lehota a nie

2 - ročná, ako to je pri nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Ide o odlišné nároky, pri ktorých je odlišne riešená aj otázka premičania.

Žalobkyňa súčasne predložila súdu právoplatné rozhodnutia súdov, v ktorých sa riešila obdobná otázka, a to rozsudok Okresného súdu Košice I sp.zn. 23C/8/2020 zo dňa 17.09.2020, rozsudok Okresného súdu Košice II sp.zn. 26C/68/2020 zo dňa 04.08.2021, ktorými boli podielovým spoluvlastníkom priznané náhrady za užívanie pozemkov v k.ú. V. žalovaným.

4. Dňa 03.01.2022 bolo vyjadrenie žalobkyne zaslané žalovanému na vyjadrenie, no žalovaný sa už ďalej nevyjadroval. Preto súd na deň 22.03.2022 nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal strany sporu, pričom predvolanie súdu bolo žalovanému elektronicky doručené dňa 08.02.2022 o 12:38 hod.. Žalovaný bol v predvolaní poučený, že ak sa na pojednávanie riadne a včas nedostaví, svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlní včas a vážnymi okolnosťami, na návrh druhej strany súd o žalobe rozhodne rozsudkom pre zmeškanie.

Žalovaný sa pojednávania dňa 22.03.2022 nezúčastnil a svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnil. Účasť na pojednávaní je právom strán sporu, ktoré v danom prípade nebolo využité, pričom skutočnosť, že žalovaný, ktorý bol súdom riadne predvolaný a poučený o následkoch nedostavenia sa, bude aj vzhľadom na návrh protistrany znamenať to, že súd rozhodne rozsudkom pre zmeškanie. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní dňa 22.03.2022 navrhol vzhľadom na vyššie uvedené rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie.

5. Podľa § 274 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalobcu rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak

a) sa žalovaný nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a

b) žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

6. Základnou podmienkou postupu podľa § 273 a 274 CSP je procesná pasivita žalovaného. Súd si v tejto súvislosti dovoľuje dať do pozornosti názor uvedený v uznesení Krajského súdu v Prešove sp.zn. 2Cob/63/2016 zo dňa 23.2.2017 v zmysle ktorého „procesná pasivita žalovaného v konaní sa prejavuje tým, že si neplní základné povinnosti účastníka konania. .... V tejto súvislosti odvolací súd pripomína zásadu „vigilantibus iura scripta sunt“ (práva patria bdelym). Uvedená zásada zdôrazňuje aj vlastné pričinenie na ochranu svojich práv vyžadujúc, aby aj účastník civilného (občianskeho) súdneho konania sledoval svoje subjektívne práva a robil také kroky, v dôsledku ktorých by nedochádzalo k ohrozovaniu a poškodzovaniu a predpokladá, že účastník musí využiť prostriedky, ktoré mu poskytuje zákon a následne vykonať prípadné potrebné opatrenia, aby nedošlo k porušeniu jeho práv (obdobne uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 16.01.2013, sp. zn. I.ÚS 25/2013). Odvolací súd tiež zdôrazňuje úpravu v ust. §101 ods. 1 a 2 OSP, z ktorej vyplývalo, že účastníci boli okrem iného povinní dbať na pokyny súdu, pričom súd pokračoval v konaní, aj keď boli účastníci nečinní. Bola to práve nečinnosť žalovaného v rozhodnom štádiu prvoinštančného konania, ktorá viedla k rozhodnutiu v sporovej veci rozsudkom pre zmeškanie.“ Na základe vyššie uvedených skutočností v súlade s ust. § 274 CSP súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného.

7. Podľa § 275 CSP, odôvodnenie rozsudku pre zmeškanie žalovaného obsahuje stručnú identifikáciu procesného nároku a právny dôvod vydania rozsudku pre zmeškanie.

8. Súd uvádza, že nárok žalobkyne posúdil v zmysle § 137 ods. 1 OZ a § 100 a nasl. OZ a podľa nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, pričom mal za to, že žaloba žalobkyne je dôvodná. Žalobkyňa v konaní jasne preukázala svoj nárok na náhradu za užívanie nehnuteľností žalovaným nad rámec svojho spoluvlastníckeho podielu. Súd dodáva, že obrana žalovaného týkajúca sa posúdenia nároku žalobkyne ako nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia a následne ako nároku na odplatu za zriadenie zákonného vecného bremena v zmysle zákona č. 66/20019 Z.z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky a o zmene a doplnení niektorých zákonov sa súdu javila ako irelevantná, dokonca zmätočná aj vzhľadom na počet konaní s obdobným predmetom konania, v ktorých na strane žalovaného vystupuje opätovne totožný žalovaný

tak, ako na ne poukázala aj sama žalobkyňa. Takto súd aj v zmysle zachovania právnej istoty rozhodol o žalobe žalobkyne tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

9. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

10. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

11. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa bola úspešná, súd jej priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné (ust. § 356 písm. c) CSP), a to okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia.

Podľa ust. § 277 ods. 2 a 3 CSP, ak žalovaný z ospravedlniteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, súd na návrh žalovaného tento rozsudok uznesením zruší a nariadi nové pojednávanie. Návrh podľa odsekov 1 a 2 môže žalovaný podať do 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel; o tom žalovaného v rozsudku pre zmeškanie súd poučí.